

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L 1.750

Letna naročnina L 3.500

Letna inozemstvo L 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIV. - Štev. 36 (1218)

Gorica - četrtek, 14. septembra 1972 - Trst

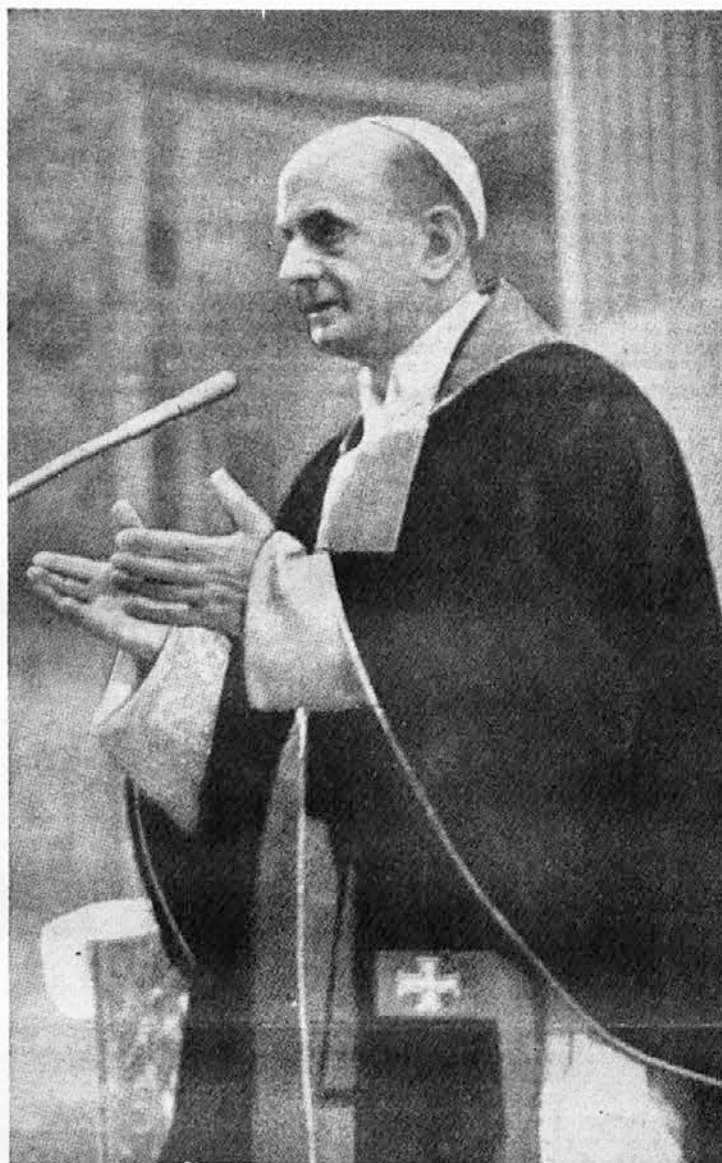
Posamezna številka L 80

Sv. oče, pozdravljeni

v naši goriški škofiji!

Kot že znano, bo v soboto 16. septembra prišel sv. oče Pavel VI., da se udeleži evharsističnega kongresa v Vidmu. Prišel bo z letalom iz Benetk na letališče v Ronkah, kjer bo pristal ob 15. uri. Od tam bo odšel v Videm ali s helikopterjem ali z avtomobilom, kakor bo vreme dopuščalo. Nekateri menijo, da bo za kratek čas obiskal tudi Oglej in njegovo baziliko. Vendar do srede ni bilo še nič gotovega o tem obisku. Na letališču v Ronkah bodo imeli ljudje priložnost, da prvi pozdravijo sv. očeta v naši deželi skupaj z nadškofom Cocolinom in drugimi oblastmi.

Ko se naša goriška škofija pripravlja, da pozdravi sv. očeta na svojih tleh, se Kristusovemu namestniku klanjamo tudi mi in mu v imenu slovenskih vernikov izrekamo dobrodošlico, hvaležni za njegovo skrb za vesoljno Cerkev in tudi za Cerkev na Slovenskem. Saj je dal Slovincem prvo metropolijo v Ljubljani in škofa v Kopru. Istočasno izrekamo željo, da bi se cerkvene zadeve na Primorskem, ki niso še pravno urejene, čimprej uredile v blagor Cerkev in vseh slovenskih ljudi. Obenem obljublamo sv. očetu Pavlu molitev ter sinovsko poslušnost in vdanost kot vidnemu namestniku Kristusovemu na zemlji.

Evropske manjšine hočejo živeti!

V nedeljo se je zaključil s sprejemom pri koroškem deželni glavaru Hansu Simi tridnevni regionalni kongres evropskih narodnostnih skupnosti Alpe-Adria, ki ga je v Žabnicah odprl predsednik FUENS-a južnotirolski senator Volgger in ga vodil dr. Vospernik, podpredsednik omenjene mednarodne organizacije, v kateri so poleg koroških Slovencev vključeni tudi Slovenci iz Italije, gradiščanski Hrvati v Avstriji, južni Tirolci, Furlani, Ladinci itd.

OTVORITVENA SVEČANOST

Odpertju kongresa je poleg domačega trbiškega podžupana prisostvoval tudi odbornik dežele Furlanije-Juljske Benečije dr. Masutto, ki je pozdravil prisotne udeležence v imenu deželnega odbora in zaželel uspešno zasedanje. Med drugim je deželni odbornik dejal, da je treba odprte probleme narodnostnih manjšin pravično urediti. Manjšina potrebuje zaščitnih norm, da se lahko ohrani, razvije in pripomore tako v vsej svoj polnosti do zgradnje miru in pravice med različnimi narodi.

Po besedah odbornika je prisotne pozdravil trbiški podžupan, ki je dejal, da so zadovoljni, da se kongres vrši v njihovi občini, ki je stična točka raznih narodnosti in kultur.

Za njim je predstavnik koroške deželne vlade ugotovil, da je potrebno manjšine zaščititi, zato morajo slednje postavljati svoje zahteve, vendar v okviru možne sprejemljivosti. (Slednja njegova izjava je seveda izvenela dokaj negativno na prisotne udeležence in

dokazuje, da si koroška deželna vlada, kljub prisotnosti socialistov in stalnim dialogom z jugoslovenskimi oblastmi, še vedno ni na jasnem o pravičnem reševanju narodnostnih vprašanj.)

Kongresnemu delu je v imenu FUENS-a predsedoval dr. Reginald Vospernik, podpredsednik NSKS, ki je v uvodnih besedah pozdravil vse prisotne delegacije evropskih narodnostnih manjšin in skupnosti, ki so prišle iz vseh delov Evrope, in jim zaželel uspešno delo. V izbranih besedah je omenil probleme narodnostnih manjšin in poudaril nujnost po rešitvi njih odprtih vprašanj.

Predsedstvo kongresa je prejele razne pozdravne brzojavke, med katerimi so prisotni toplo sprejeli predvsem brzojavko goriške SDZ, v imenu katere je predsednik dr. Bratina zaželel mnogo uspeha v delu ter zlasti poudaril važnost sodelovanja med posameznimi manjšinami.

POTEK KONGRESNEGA DELA

Po uvodni svečanosti je bil na sporedu referat strokovnjaka za manjšinska vprašanja univ. prof. dr. Veiterja. Razvil je globoko analizo o problemu države, državnega naroda ter večjezičnosti. Njegov referat je bil na visoki znanstveni stopnji in je zato razumljivo, da se je potem razvila tudi obširna razprava o problemih, ki jih je dr. Veiter nanizal.

Po tem referatu so predstavniki raznih narodnostnih skupin prikazali stanje manjšin v prostoru Alpe-Adria. Tako je južnotirolski senator Brugger spregovoril o ju-

žnotirolski narodni skupnosti; dr. Prunner o ladinski narodnostni skupnosti; g. Bergnach o Slovincih v videmski pokrajini. Bergnach je poudaril predvsem nujnost, da se Slovincem v Benečiji omogoči možnost pouka v slovenskem jeziku. Dr. Andrej Bratuž je pripravil obširen referat o globalnih problemih Slovencev v Italiji, katerega je zaradi njegove zadržanosti podal deželni svetovalec dr. Stoka. Razvrstila so se nato še poročila prof. Pascola za Furlane, dr. Inzka za koroške Slovence ter A. Kornfeida o gradiščanskih Hrvatih. Po vseh teh besedah se je razvila živahna diskusija o predloženih problemih.

V soboto 9. septembra pa sta bila na sporedu dva znanstvena referata in sicer univ. docenta dr. Lokarja iz Trsta, ki je razvil tematico: »Jezik: integracija - asimilacija - most« ter dr. Prunča, univ. asistenta na graški univerzi s temo: »Jezik - kultura - komunikacija«.

Ob koncu predavanja se je seveda vnela globoka diskusija, v katero so posegli skoro vsi prisotni, med njimi tudi predstavniki koroških in primorskih Slovencev. Po diskusiji je podal izčrpen prikaz problemov in stanja v Kanalski dolini Simon Prešeren, in posebej osvetlil probleme slovenskega prebivalstva.

S tem referatom se je zaključila bogata diskusija, nakar so prisotne delegacije narodnostnih skupnosti predlagale ustrezne resolucije. Tako so koroški Slovenci predložili dve resoluciji o današnjih aktualnih problemih na Koro-

Resolucija

(sprejeta ob zaključku regionalnega kongresa »Alpe-Adria« v Trbižu)

Regionalni kongres FUENS-a »Alpe-Adria«, ki se je vršil v Trbižu od 7. do 10. septembra 1972, se je temeljito bavil s položajem narodnih manjšin v območju »Alpe-Adria«.

Regionalni kongres je z zadovoljstvom pozdravil navzočnost uradnih predstavnikov vlad dežel Furlanije-Juljske Benečije in Koroške in se jim zahvaljuje za zagotovila, da se hosta obe deželni vladi zavzeli za rešitev še odprtih problemov narodnih skupnosti na svojem področju.

Regionalni kongres je soglasno prišel do sledečih zaključkov:

Udeleženci kongresa podpirajo:

1. Pravično zahtevo Furlanov po izvedbi čl. 6 italijanske ustave in čl. 3 statuta avtonomne dežele Furlanije-Juljske Benečije, da bi prišlo do točne definicije pravic narodnih skupnosti v deželi. Se prav posebno bi morali biti ustanovljeni otroški vrtci in osnovne šole, v katerih je zagotovljena vzgoja tudi v furlanski materinščini.

2. Prav tako podpirajo kongresni udeleženci željo Slovencev v deželi Furlanije-Juljske Benečije po uvedbi slovenskih oddaj po televiziji in po uvedbi slovenskega pouka na tistih področjih videmske pokrajine, kjer so naseljeni tudi Slovenci.

3. Kongresni udeleženci naslavlajo na deželni odbor v Tridentu in na ministrski svet v Rimu prošnjo, da bi bila določila avtonomnega statuta in italijanske ustave v prid ladinski in nemški narodni skupnosti v pokrajini Trident končno uresničena.

4. Kongresni udeleženci so z zadovoljstvom sprejeli zagotovitev avstrijskega zveznega kanclerja dr. Bruna Kreiskiga, po katerih hoče zvezna vlada ustanoviti odbor, ki naj se bavi z vsemi odprtimi vprašanji slovenske narodne skupnosti.

Kongresni udeleženci pričakujejo, da bo ustanovljen ta odbor kot stalna ustanova, da bo mogoče rešiti vse iz čl. 7 Avstrijske državne pogodbe izvirajoče obveznosti vzajemno s slovensko narodno skupnostjo.

Kongresni udeleženci se priključujejo zahtevi koroških Slovencev po učinkoviti pomoči pri zgraditvi lastnega kulturnega centra.

5. Kongresni udeleženci z obžalovanjem ugotavljajo, da Avstrija 17 let po podpisu Avstrijske državne pogodbe še vedno ni sklenila izdati nobenih iz čl. 7 izvirajočih izvedbenih zakonov za gradiščanske Hrvate. Brez ustreznih zaščitnih določb za manjšinsko šolstvo, uporabo hrvaškega jezika v javnem življenju in brez zadostne finančne podpore kulturnim dejavnostim eksistenca hrvaške manjšine ni zagotovljena.

Resolucijo sklene FUENS poslati osrednjim vladam v Rim in na Dunaj ter deželnim vladam v Trst, Celovec, Trident in Železno (Eisenstadt).

škem, Furlani so predložili resolucijo načelnih zahtev, Slovenci iz Italije pa so se v dveh resolucijah zavzeli predvsem za uvedbo slovenskega pouka v videmski pokrajini ter televizijskega programa v slovenščini. Te resolucije so prisotni delegati enoglasno sprejeli.

PRISOTNE OSEBNOSTI

V sklopu kongresa so se zvrstile tudi kulturne prireditve ter ekskurzije, o katerih poročamo v naslednjih vrsticah. Tu naj omenimo, da so na teh bili prisotni med drugimi tudi predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Tišler, nadzornik slovenske gimnazije v Celovcu dr. Inzko, tajnik NSKS dr. Warasch, predsednik Krščanske kulturne zveze Kassel. Od beneških Slovencev je bil prisoten kaplan Rino Markič z odborniki društva »Rečan«. Omeniti moramo nadalje goriške in tržaške Slovence, ki so jih zastopali deželni svetovalec dr. Stoka, predsednik SLG dr. Bratuž, števerjanski župan Stanislav Klanjšček, s katerim sta bila tudi odbornika Terpin in Komjanc, ter prof. Kraner; bili so nadalje tržaški občinski odbornik dr. Dolhar, predsednik Slov. skupnosti dr. Harej, tajnik SLG dr. Mljač in drugi. SKGZ je kot opazovalec zastopal Miroslav Košuta; prof. Samo Pahor pa je zastopal AIDCLM, v imenu katere je tudi kongres pozdravil. Iz Slovenije pa je bil prisoten dr. Lavo Čermelj.

IZLET PO KANALSKI DOLINI FOLKLORNI VEČER SLOVENCEV IN FURLANOV

Po uradnem delu kongresa, ki se je zaključil v soboto popoldne, so udeleženci najprej obiskali značilne kraje Kanalske doline, kakor so Naborjet, Lužnice, Ukve, Zajzera, Ovčja vas in Bela peč. Po kratkem oddihu pri obeh jezerih so se udeležili zakuske v hotelu »Rocalba« v Beli peči, kjer jih je počastila Turistična ustanova iz Trbiža. Njen ravnatelj Hanzi Kra-

vina je vsem udeležencem zaželel prijetno bivanje v Kanalski dolini ter obenem poudaril pomen srečanja na tem tromejnem koščku, ki družijo tri velike evropske narodnostne in kulturne veje. Njemu se je v imenu vseh toplo zahvalil podpredsednik dr. Vospernik.

Zvečer je bil v hotelu »Spartiacque« v Žabnicah na sporedu folklorni večer, ki je hotel udeležence predvsem seznaniti s kulturnim bogastvom Slovencev in Furlanov v deželi. Najprej je nastopil domači pevski zbor »Višarski zvon«, ki je pod vodstvom g. Ipavca zelo občuteno zapel nekaj lepih slovenskih pesmi. Sledil mu je furlanski zbor iz Basiliana, ki je skupno s folklorno skupino izvedel nekaj značilnih pesmi in plesov. Za njim so prišli na vrsto števerjanski fantje ansambla »Lojze Hlede«, ki so s svojimi veselimi in živahnimi melodijami takoj ogreli številno občinstvo. Zelo posrečen je bil nastop moškega zbora »Rečan« iz Ljes pod vodstvom g. R. Markiča z izborom pristnih beneških pesmi. Celotni večer je zaključil zbor »Fantje izpod Grmade«, ki so pogumno in toplo odpeli vrsto slovenskih narodnih in umetnih pesmi. Zlasti zaključna »Zdravljica« je izzvenela kot nalašč za zaključek te evropske prireditve, srečanja narodov za mir.

SPREJEM PRI KOROŠKEM DEŽELNEM GLAVARJU

Zadnji dan kongresa so se udeleženci, že v nekoliko manjšem številu, podali v Avstrijo, da si ogledajo lepote koroške zemlje, spoznajo vsaj bežno nekaj slovenskih krajev in prisostvujejo sprejemu koroškega deželnega glavarja njim na čast. Ogledali so si del Ziljske doline in Roža. Pot jih je vodila do Baškega jezera skozi Beljak, mimo Osojskega jezera v Beljaške Toplice, kjer je bil napovedan sprejem. Koroški deželni glavar Hans Sima je v nagovoru ude-

(nadaljevanje na 2. strani)

BESEDE ŽIVLJENJA

MED BRATI

»Misli na poslednje reči in nehaj sovražiti« (Sir 28,6).

Te dni se bomo zbirali ob sv. Evharistiji bratje štirih, petih narodnosti; bomo znali biti res bratje?!

Kristus nas čaka ob istem oltarju: isti Kruh bomo jedli, iz iste evharistične mize se hranili. Smo ali nismo bratje?!

Slovenci odpustčamo!
»Narod naš dokazuje hrani«:
»sedemdesetkrat sedemkrat« smo odpustili!
Edino kar zahtevamo je pravica!
Nič izrednega!
Samo pravica biti, kar smo — Slovenci!

Brat, na severu in na zahodu,
»misli na poslednje reči in nehaj sovražiti!«

VERSKÉ NOVICE

»L'Osservatore Romano« o listu »Družina«

10. avgusta je vatikanski list »L'Osservatore Romano« objavil članek, ki govori o listu »Družina«, ki izhaja v Ljubljani. Članek je povzetek novic, ki jih je »Družina« objavila v svoji jubilejni številki. V članku je tudi kratko poročilo o letošnjih slovenskih novomašnikih, povzeto tudi po »Družini«.

Mašniško posvečenje 25 izobražencev

V nedeljo 13. avgusta je prejelo 25 članov gibanja »Opus Dei« mašniško posvečenje v Rimu. Ti akademsko izobraženi laiki so bili vneti apostoli v svojih okoljih v različnih državah. Med temi novomašniki so akademiki raznih poklicev iz Argentine, Angleške, Italije, Japonske, Kolumbijske, Mehike, Španije, Venezuele in Nemčije.

Tako je med njimi 31-letni japonski profesor, ki je bil sourednik angleškega slovarja za Japonce, dalje 43-letni italijanski arhitekt Elija Acerbis in 33-letni nemški fizik in matematik Irrgang, 25-letni mehiški slikar Ruiz in 46-letni španski pravnik Padilla. Ostali pa so vzgojitelji, profesorji, dva sta zdravnika, filozofi in časnikarji.

Judovska mladina se obrača h Kristusu

Zanimanje za Jezusa Kristusa je v Severni Ameriki zajelo tudi judovsko mladino. Poročila pravijo, da se je v Kaliforniji, kjer je novo gibanje nastalo, dalo krstiti v zadnjem letu več Judov kot prej v 23 letih. Mladi judovski kristjani prihajajo iz družin, ki po judovski veri niso več živeli. Prevzelo jih je branje sv. pisma, zlasti evangelijev.

Slovenska uršulinska provinca

Dosedanja enotna jugoslovanska provinca uršulink rimske unije se je razdelila na slovensko in hrvaško. Noviciat nove province bo v Mekinjah, juvenat pa v Ljubljani. Za prvo provincialno prednico slovenske province je bila imenovana m. Ireneja Rabič. Novi provinci želimo obilje božjega blagoslova.

Stoletnica rojstva priljubljene svetnice

2. januarja prihodnjega leta bo minilo sto let, kar je se rodila v Aleonu v Normandiji (Francija) sv. Terezija Deteta Jezusa. V rojstnem kraju je živel štiri leta, potem pa se je z družino preselila v Lisieux. Za stoletnico rojstva priljubljene svetnice pripravljajo v Franciji velike slovesnosti. Glavne bodo seveda v Lisieuxu, kjer je svetnica živel v karmeličanskem samostanu in kjer je tudi umrla.

Dominikanski red v številkah

Dominikanski red šteje trenutno 8310 članov; od teh jih živi 4613 po raznih dominikanskih samostanih v Evropi. V Jugoslaviji deluje 87 dominikancev. V Sloveniji imajo svojo postojanko v Zalcu v Savinjski dolini.

Jezuit Brugnoli bo zapustil Gregoriano

Na ukaz generala jezuitov p. Arrupeja bo zapustil pouk na papeški univerzi Gregoriano jezuit p. Peter Brugnoli. Predaval je že šest let o duhovni teologiji. Zadnje čase je pristopil h »Gibanju 7. novembra« (Movimento 7 novembre). To je gibanje, ki združuje določeno število laikov in duhovnikov, ki so nezadovoljni s sklepi zadnje škofovske konference. P. Arrupe je

osebi nekaj zelo prostaškega. Ta oseba je povedala, da sem (pogostoma nosim talar, clergyman, pa sem bil takrat v »civilu«) krajevni duhovnik, torej njen duhovnik... Seveda, bila je v veliki zadregi. Takemu človeku bi prišel, seveda, zelo prav zunanji duhovniški znak. Mnogi bi radi že od daleč spoznali človeka, da bi vedeli, kako naj se ravna: to je tragedija razdvojenosti človeške osebnosti. Avtomobilist postane previdnejši, ko opazi cestno policijo. Kristjani pa se moramo zavedati, da morata edgovornost in poštenost izvirati iz notranjega prepričanja, iz moralne obveznosti, ne pa iz zunanega pritiska. Krščansko smo nedorasli.

Drugi primer. Pred kratkim sem bil v Sloveniji pri zdravniku. Ne pri vašem tržaškem zobozdravniku, ki ne ve, kako se imenuje duhovniški ovrtnik, dobro pa ve povedati, da se duhovniki obleke sramujejo ali da »jo nosijo takrat in kjer se jim splača«. In to je grobo blatenje, če ne že vsaj zlobno posploševanje. Medtem ko je zdravnik zapisoval anamnezo (bil sem v »civilu«) je zapisal kot poklic duhovnik in na moje začudenje je odvrnil, da to sklepa iz mojega vedenja. Oprostite to samohvalo.

Res je raznolikost morda nekoliko zbegala. A še najmanj naše dobre vernike, mnogo bolj (hinavsko) pa tiste, ki se za versko življenje brigajo le toliko, kolikor ga na zunan, zelo od daleč kritizirajo, in to še ni slabo, morla celo dobro, ampak ga blatijo, in to ni lepo, niti pošteno.

Od duhovnika naj verniki predvsem zahtevajo, kar je bistvenega in naj z duhovnikom tudi sodelujejo. In naj se zavedajo, da duhovnik ni Cerkev, ker Cerkev je vse božje ljudstvo. Torej širjenje božjega kraljestva je dolžnost in težava in veselje vse verske skupnosti. Ne smemo iskati Kristusa po duhovniku, ampak skupaj z njim. Nismo se doumili krščanstva, dokler se bomo omejevali na nedeljsko mašo in na obrobna vprašanja. Omenjeni dopis ponazarja zelo posplošeno vedenje, mišljenje. Ali ni čudno in zelo značilno, da ima duhovnik včasih velike težave, kjer bi jih sploh ne smel imeti; npr. včasih mora prepričevati moža ali ženo, fanta ali dekle, da bi brali berilo pri maši, medtem ko je vsaj polovica navzočih vernikov za to sposobna? Sploh pa ne govorim o težavah, ki jih ima pri iskanju sodelavcev v vseh tistih organizacijah, ki služijo izoblikovanju kristjana.

Maša je najsvetejše človeško opravilo, ampak ni še vse krščanstvo. Spravimo se na delo kot posamezniki, kot verska skupnost, angažiramo se na sestankih v obravnavanju problemov (pa če kdo smatra za potrebno tudi o duhovniški obleki) verskega življenja, družinskih vprašanj, vzgoje mladine, revščine itd. Vživimo se v notranjost verske skupnosti in prinesimo vsi, duhovniki in verniki, svoj delež znatnosti in zmoglosti, odobravanja in kritike, predvsem pa našo srčnost in zavzetost za božje kraljestvo, za blagor bližnjega.

Vse to ni le odgovor bralki N. J., pač pa lepa priložnost pogovoriti se o jedru verskega vprašanja današnjega dne. Ohranimo vse, kar je dobrega, koristnega iz preteklosti in ga vskladimo v današnji čas. Vživimo pa se v sedanjost in čim pravilneje vrednotimo vprašanja, ki nam jih življenje postavlja.

M. M., Trst

Draginja v Italiji

Ko so se gospodinjice vrstile s poletnih počitnic, jih je čakalo neljubo presenečenje v trgovinah: povsod so med tem časom cene jestvinam in zelenjavi neverjetno porastle. Seveda so se takoj začeli protesti. Kakor zmeraj so bili posebno glasni sindikati. Oblast je posegla vmes na razne načine. V Rimu so npr. določili najvišje cene zelenjavi in jestvinam s posebnim dekretom prefektore ter zapretili visoke kazni tistim, ki bi se določenih cen ne držali. Trgovci in mesarji so odgovorili tako, da so trgovine z zelenjavo in mesnic zaprli. Posebno mesarji so trmasti. Rekli so, da mesnic ne bodo odprli, dokler

prefektura ne prekliče svojega ukaza o cenah. Drugod po velikih mestih so se rajši mirno pogovorili trgovci, prefektura in sindikati o novih poviškah cen. Vsekakor je problem povišanja cen neprijeten za vse, zlasti za vlado in družine. Samo trgovci si ne belijo las, ker oni gotovo ne bodo na zgubi. Vlada je v sredo imela posebno sejo, in na njej obravnavala tudi vprašanje naraščanja cen in s tem inflacije v Italiji.

Zgornja slika kaže humoristično prikazati prav sedanjost moment naraščanja cen v Italiji.

Robidnice

XIII.

V Cerknem bodo prihodnjo nedeljo 17. septembra odprli novo šolo, ki bo v njej nastanjena osemletka za cerkljanske in okoliške otroke. Nova šola leži na lepem prisojnem kraju na začetku Cerkna in bo v kras vasi in v veliko korist otrokom, ki bodo imeli tako zelo potrebne in moderne šolske prostore. Novo šolo so zgradili tudi s prostovoljnimi prispevki številnih slovenskih ljudi, posebno Primorcev, saj so hoteli, naj bo nova šola spomenik 47 žrtvam, ki so konec januarja 1944 padle pod nemškim svincem. Bili so to skoro sami mladi ljudje, ki so prav takrat obiskovali posebno politično šolo za mlade kadre. Postavili so jo v Cerkno sredi osvobodjenega ozemlja. Vsi starejši se dobro spominjamo, kako je po deželi odjeknila novica o pokolu tolikih mladih ljudi v Cerknem. Zdelo se nam je nemogoče, da bi se kaj takega zgodilo prav v Cerknem, kjer so bili takrat partizani neomejeni gospodarji. Toda še huje nas je zadelo, ko smo čez nekaj dni zvedeli iz posebnih letakov, ki so jih raztrosili po deželi in tudi v goriškem mestu, da so pokol zakrivali domači »izdajalci« in sicer oba mlada kaplana Lado Piščanc in Ludvik Sluga ter nekaj ubogih žensk ter par moških iz Cerkna. V letaku so izjavili: Za svoje izdajstvo so prejeli zasluženo plačilo. Po kratkem procesu neke v cerkljanskih hribih so jih namreč ustrelili. Svojci še danes ne vedo, kje so pokopani.

Od takrat do danes teče pravda, kdo je pravzaprav kriv obeh tragedij. V Gorici, kjer smo dobro poznali oba kaplana in kjer smo vedeli, da bi v Cerkno še miš ne mogla neopaženo, smo se takrat vpraševali in se še danes vprašujemo, kako je mogla priti četa nemških vojakov neopaženo preko hribov iz Idrije v Cerkno in se nato brez izgub umakniti proti Želinu in v Idrijo. Kdor pozna tiste kraje in sošeske, si je na jasnem, da so morali biti partizani skrajno nemarni in brezskrbni, da so mogli Nemci napraviti tolikšen pohod brez slehernih izgub na svoji strani. To nam je bilo jasno takrat in nam je še bolj jasno danes, ko so nekateri v svojih spominih priznali, da je do tolike brezskrbne nemarnosti pri partizanih prišlo zaradi izdaje nekega partizanskega komandanta.

To, kar nam je bilo jasno v Gorici takrat in nam je še bolj jasno danes, hočejo partizanski zgodovinarji še zmeraj prikrivati. Zato mečejo odgovornost za cerkljanske žrtve na domače »izdajce«. Mi smo se borili za dobro ime teh nedolžnih žrtev in se bomo borili še, pa naj bo nekaterim ljubo ali ne. Naj nosi vsakdo odgovornost za svoja dejanja. Tudi partizani in njih tedanje vodstvo!

Ko smo v Gorici zvedeli za smrt Ladota Piščanca in Ludvika Sluge, so v župniji sv. Ignacija imeli mašo zažalostno zanj, ker je bil Lado Piščanc svoj čas kaplan na Travniku. Ob tisti priložnosti bi neki duhovnik moral povedati nekaj besedi v njun spomin. Toda razni sobratje so to odsvetovali, češ da je nevarno. V tistem govoru, ki je bil napisan, a nikoli izrečen, je bila tudi naslednja misel:

V Jeruzalemu so se zbrali farizeji in pismotniki na posvet. Rekli so: Kaj bo z nami? Če tega človeka, Kristusa pustimo, bodo vsi verovali vanj in nas bo konec. Tedaj se je oglašil Kajfa in rekel: Boljše je, če eden umrje za ljudstvo. In so sklenili, da Jezusa umorijo. Nekaj podobnega se je zgodilo v Cerknem. Nekje so se zbrali na tajen posvet in rekli: Kaj bo z nami? Ljudje govorijo, da smo mi krivi za pokol v Cerknem. Tedaj se oglasi eden in pravi: Boljše bo, če jih nekaj, ki niso naši, pače, kakor da bi vsa naša partija trpela. In tedaj so sklenili, da obdolžijo domače »izdajalce« v Cerknem.

Zato vprašujemo: Ali po skoro 30 letih ni še prišel čas, da si iskreno priznamo resnico iz tistih časov? Josip Vidmar je rekel: »Tudi mi smo delali napake. Zato bi bilo prav, ko bi nova šola v Cerknem bila posvečena spominu vseh žrtev cerkljanske tragedije, ki ni bila samo ena, temveč sta bili dve.« Tako bi bilo zadoščeno pravici in resnici.

(r+r)

Evropske manjšine hočejo živeti!

(nadaljevanje s 1. strani)

leženec manjšinskega kongresa povedal nekaj splošnih misli o pomenu srečanja prav v Kanalski dolini (iz katere sam izhaja), potrdil dobro voljo koroške deželne vlade za rešitev vseh vprašanj slovenske manjšine, kljub nekaterim težavam, ki se lahko temu stavljajo. Prav je, da omenimo, da je tudi koroški deželni glavar sam kongres tudi materialno podprl. Njemu se je najprej zahvalil dr. Vospersnik, nato pa še predsednik FUENS-a dr. Volgger ter generalni tajnik Skadegard. Na sprejemu je sodeloval tudi koroški slovenski moški zbor, ki je zapel vrsto pesmi.

Sledil je odhod v Bilčovs, kjer je udeležence kongresa pozdravil tamkajšnji slovenski župan Ogris. Tudi ob tej priložnosti so si gostitelj in gostje izmenjali pozdrave. Župan je orisal narodnostno in socialno stanje svoje občine in izrazil zadovoljstvo nad obiskom delegatov kongresa. Zahvalil se mu je senator Volgger, ki je med drugim dejal, da je treba iskati predvsem živega stika z manjšino, če se jo hoče spoznati. Prav zato mnogo pomeni in je dovolj zgovorna slovenska prisotnost v cerkvi in na pokopališču. Tajnik Skadegard pa je poudaril, da se bo slovenstvo na Koroškem ohranilo predvsem, če bo ostalo živo v srcih ljudi, bolj kot samo v uradnih ustanovah ali zunanjih oblikah. Obenem je generalni sekretar podčrtal veliki pomen Slovanov za Evropo in evropsko kulturo. - Tudi tu je goste lepo počastil domači pevski zbor.

Kongres evropskih manjšin »Alpe-Adria« je spet potrdil vitalnost narodnih skupnosti, ki žive na tem prostoru. Obenem je bila ob tem spet dana ugodna in primerena priložnost opozoriti odgovorne organe posameznih držav za takojšnjo ureditev še nerešenih vprašanj, kar lepo izhaja tudi iz zaključne resolucije.

Mimo tega lahko še pristavimo, da nas pri tem žalosti dejstvo, da se je matična domovina odtegnila od kakršnega koli sodelovanja na trbiškem srečanju. Prav uradni Slovenija, ki bi morala že zaradi močne prisotnosti svojih manjšin na Primorskem in Koroškem zavzeti neko pozitivno in prijazno stališče do pripravljenosti kongresa, je tu svojim zamejskim rojakom spet obrnila hrbet, kot nedavno na slovenskih študijskih dneh. Nočemo biti polemični zaradi polemike, toda odločno moramo izraziti svoje nezadovoljstvo, če ne že ogorčenje, nad takim ravnanjem uradnih organov v Ljubljani. Kaj nam potem koristijo razne izjave vodilnih organov SRS, če pa se praktično prav oni vedno bolj umikajo svojim dolžnostim predstavnikov matične domovine?

Kongres pa je tudi potrdil voljo samih zastopnikov posameznih manjšin, da si izmenjajo potrebna izkustva in poglobijo medsebojno sodelovanje. To velja za vse udeležence, tudi za zastopnike posameznih narodnih skupnosti v Italiji sami. Le s skupnim bojem bomo še bolj temeljito dosegli skupne rezultate, saj vse družine enotna problematika: doseči vse legitimne in po mednarodnih in državnih oz. deželnih zakonodajah zagotovljene pravice.

Maščevanje Izraelcev

Atentat v Münchnu je že obrodil prve kisle sadove. Kot je bilo pričakovati, so Izraelci izvedli kazenski napad na predele južnega Libanona in na Sirijo. V Libanon so prodrli s tanki in napadli nekaj vasi, kjer imajo svoj sedež razne osvobodilne enote palestinskih Arabcev. Poleg tega so izvedli tudi nekaj zračnih napadov. Sirijo so tudi napadli z letali in bombardirali številna taborišča palestinskih beguncev

ter letališča. Trdijo, da je bilo pri teh napadih nad sto žrtev.

Pet arabskih teroristov, ki so bili ustreljeni ob napadu na letališče v Münchnu, so prepeljali v Tripolis, kjer so jim pripravili zelo slovesen pogreb v turek. Številni arabski časopisi so teroriste povzdigovali kot heroje in nedolžne žrtve v boju za osvoboditev Palestine.

Nasvidenje v Montrealu 1976

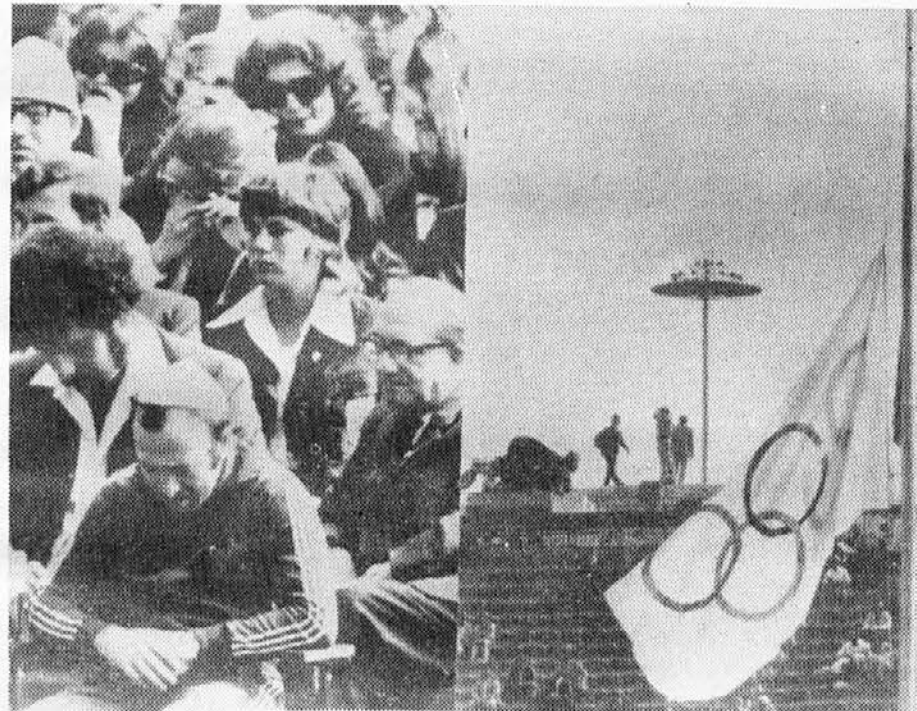
V ponedeljek zvečer so se zaključile olimpijske igre v Münchnu. Slavje, ki bi moralo biti slovesno, je bilo kratko, mračno, žalostno. Olimpijska bakla je dogorela, osemdesetisoč množica se je v grobni tišini poklonila spomenu žrtev preteklega torka, topniški strelji so izzveneli v temno noč, helijeva mavrica se je zgrnila čez stadion — znak prijateljstva in sožitja med narodi. »Krvava olimpiada« je pri kraju. Montreal že pripravlja prihodnje olimpijske igre, v pripravi, da bodo le-te podlaga za sožitje in mir.

Zahodna Nemčija je pripravila te igre s strogo resnostjo in natančnostjo; potrosila je ogromne vsote, hotela je dokazati svetu svojo premoč in zmogljivost, zgradila je olimpijsko mesto, ki je očarljivo, znak napredka in bodočnosti, veličasten spomenik za zgodovino. Kazalo je, da bo teklo vse v najlepšem redu. Primer Rodezije je prvi izmed dogodkov, ki so označili te olimpijske igre. Predsednik Brundage skuša odstraniti vsako politično vmešavanje pri igrah. Rodezija je izločena. Hart in Robinson, ki tečeta 9"9 na 100 metrov nista v najboljšem stanju; s težavo zmagata kvalifikacije, za četrtfinale se ne predstavita. Matthews in Collett zmagata na 400 metrih; med zvoki ameriške himne si praskata glavo, se igračkata z medaljami, med hrupnim življenjem publike dvigneta pesti. Olimpijski odbor ju izključuje; Amerika ne more teči štafete. Združene države Amerike prvič v zgodovini olimpijskih iger izgubijo košarkarsko tekmo. Protestirajo zaradi nepravilne odločitve sodnikov; za nagajevanje se ne predstavijo. Predstavniki Pakistana izgubijo tekmo v hokeju z Nemčijo; ob izvajanju nemške himne obrnejo hrbet. Se en hud udarec za nemško točnost; v telovadnici dežuje, ko zunaj svetijo zvezde. Tekma v košarki prekinjena, naslednja se začne s poldrugeto uro zamude. Po drugi strani pa so te olimpijske igre nudile velika presenečenja. Mark Spitz stopi sedemkrat na zavidljivo prvo mesto. Sovjetska zveza si pribori 49 zlatih medalj, Amerika 33, za njima Vzhodna Nemčija, nato Zahodna, Japonska, Avstralija, Poljska, Madžarska, Bolgarija, Italija itd.

Brez dvoma je lahka atletika vzbujala največje zanimanje. John Akii-Bua je na 400 m z zaprekami postavil nov svetovni rekord. Valerij Borzov je dokazal izredne

zmožnosti na kratkih progah, med ženskami Heidemarie Rosendhal in Renate Stecher. Na 5000 in 10000 metrih je očaral Finec Lasse Viren, ki je zmagal obe tekmi. Niso manjkala tudi razočaranja. Bruch je obljubil, da bo njegov disk poletel čez 70 metrov, Sovjet Lusijs je bil drugi v metu kopja, Ter Ovanesian sploh ni prišel v finale za daljino, Borzov ni tekkel pod 10" na 100 metrih. Presenečenje teh iger so bili finski atleti na dolgih progah; poleg že omenjenega Virena, je tudi Vasala zmagal na 1500 metrih. Takega uspeha ni dosegla nobena država od leta 1928 do danes; in tudi takrat v Amsterdamu so bili na prvih mestih trije Finci: Larva, Ritola in Nurmi. Postavljeni so bili novi svetovni rekordi. Viren na 10000 m, Akii-Bua na 400 m z zaprekami, Avilov z 8454 točkami v deseterboju. Med ženskami je izstopala Ljudmila Bragina na 1500 m, Hirova v metu krogle, Peters s 4881 točkami v peterboju, predstavnice Vzhodne Nemčije so zabeležile svetovni rekord v štafeti 4x400. V lahko atletiki so precej razočarali Američani. Leta 1968 so si priborili 15 zlatih medalj, letos pa so zdrknili na četrto mesto za Sovjetsko zvezo in obema Nemčijama. Omeniti je vsekakor treba tudi odlične tekače iz Kenije, ki so dosegli dobre rezultate zlasti na 3000 m. Izredno zanimiva je bila tudi zmaga Japoncev v odbojki, ki so s svojo hitro in učinkovito igro presenetljivo premagali moštva iz vzhodne Evrope, ki so veljala za najboljša v tej disciplini.

Predolgo bi bilo naštevati vse rezultate in vse discipline, v katerih so se merili najboljši atleti sveta. Lahko bi tudi skušali primerjati te olimpijske igre s prejšnjimi. A vsaka olimpiada ima nekaj svojevrstnega, nekaj, kar je nad vsemi dosežki v športnem smislu. Igre so predvsem krona truda in prizadevanj štirih let; športniki pridejo s celega sveta, da izmerijo svoje moči in da na igriščih izpričajo tudi duhovne vrednote, ki jih šport nujno prinaša. Tako bi vsaj moralo biti. Po letošnjih igrah pa se vsakemu izmed nas ponuja strogo vprašanje: zakaj pa žrtve? Ali so tudi te nujne? Ima še sploh smisel organizirati tako veličastno manifestacijo? Ali ni to tveganje? Ali so olimpijske igre športni spopad, ali niso nič? Vsako politično vmešavanje, pa naj si bo tako ali drugačno, je škodljivo.

Žalost na olimpijskih igrah

Z GORIŠKEGA

Nova imenovanja v goriški nadškofiji

Te dni so izšli dekreti za nekatera nova imenovanja v italijanskem delu goriške nadškofije. Glavna so:

Lucio Comellato pojde za župnika k Sv. Nikolaju in Pavlu pri Trziču, kjer se je odpovedal župnijski dosednji župnik Bartolo Bertotti, ki pride za kanonika v Gorico.

Bruno Vittor, do sedaj župnik v Moši, pojde za župnika-dekana v Cervignanu, kajti dosednji župnik-dekan msgr. Cocco je postal kanonik v Gorici.

Enrico Corazza, kaplan v Gradežu, sprejme župnijo sv. Lovrenca pri Moši.

Eugenio Biasiol, sedaj vikar v stolni cerkvi, pojde za kaplana k Sv. Ambrožu v Trziču.

Luigi Fontanot, sedaj škofov kaplan, gre za kaplana k Sv. Ani v Gorici.

Flaviano Scarpin gre za kaplana k M. B. na Malih Rojcah.

Lorenzo Boscarol, ki je bil sourednik tednika La Voce Isontina in poverjen za mladinsko Katoliško akcijo, je bil imenovan za novega škofovega kaplana.

Na vidiku so še nova imenovanja tako za italijanski kot za slovenski del škofije.

Duhovna obnova pri uršulinkah

Ze več let organizira goriška Marijina družba enodnevno duhovno obnovo na drugo nedeljo v septembru. Vabljeni so tudi druga dekleta in žene. Iz leta v leto se število udeležencev večja. Tako tudi letos. Se iz sosednje Jugoslavije so prišle nekatere.

Duhovno obnovo je vodil lazarist Andrej Lukan z mirenskega Grada. Prvi govor je bil ob 9. uri, nato ob 11^h ter popoldne ob 15.30 z zaključno mašo ob 18. uri. Večina udeležencev je bila tudi na kosilu v samostanu in stregle so nam samo slovenske redovnice, za kar smo predstojništvu samostana hvaležne.

Gospod misijonar nam je v svojih govorih prikazal duhovno življenje, kakor ga ožarja Sv. Duh, delivec vseh milosti. Le v njegovi luči bomo znali pravilno ljubiti Boga in bližnjega in se bomo tudi v tej zadnji ljubezni povzpeli do nadnaravnih, duhovnih ljubezni. Bogu se moramo bližati s ponižnostjo, z zaupanjem in stanovitnostjo. Znati moramo odpustiti, izkazovati usluge in ljubezen tudi osebam, ki nam niso simpatične. Bodimo strpni in pravični tudi do današnje mladine. Če Bog z njo potrpi, zakaj bi ne tudi mi? Bog upošteva okoliščine, v katerih živi, versko vzgojo, katere je bila, ali bolje, katere ni bila deležna. Zato je naša naloga, da za mladino molimo. Sadov morda ne bomo videli, spoznali pa jih bomo v nebesih.

V popoldanskem predavanju nam je g. pater govoril o apostolatu. Pri sv. krstu smo prejeli božjo milost, postali otroci božji, dediči nebes, sv. birma pa nam nalaga dolžnost, da tudi mi sami kaj doprinesemo za Kristusovo kraljestvo na zemlji. Duhovnik ne more povsod, zato pa so verniki poklicani, da dajejo povsod dober zgled, da učijo in svarijo, kakor smo slišali v evangeliju druge nedelje v septembru.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam ta lepi dan preskrbeli.

Kvaternica na miremskem Gradu

Na miremskem Gradu bodo letos obhajali kvaternico v nedeljo 17. septembra. Na predvečer, v soboto bo večerna maša in

spovedovanje. V nedeljo 17. septembra pa bodo sv. maše ob 6., 7., 8., 9. in 10. uri, ko bo slovesna maša s pridigo. Večerna maša v nedeljo bo ob 16. uri s pridigo, petjem in darovanjem za cerkvene potrebe. Urnik je tu naveden po jugoslovanski, to je po sončni uri.

Zbor cerkve sv. Ignacija na Češkem

Medtem ko je šla skupina slovenskih romarjev na Češkoslovaško po potih sv. Cirila in Metoda, je italijanski zbor Sv. Ignacija v Gorici šel tja na koncertno turnejo. Na Dunaju so pronočili v Korotanu, v Pragi pa so bili gostje zbora C.K.D., ki je prej gostoval na Goriškem in je nastopil tudi v Števerjanu. Zbor sta ves čas spremljali ga. Skopova in gdč. Vilma, ki sta bili s praškim zborom pri nas. Goriške pevce je v nedeljo 27. avgusta sprejel in pozdravil praški župan na nekdanjem sedežu češkega senata. Naslednje dni je zbor dvakrat nastopil in sicer v dvorani ogledal v palači Klementinum in pozneje na dvorišču gradu, kjer imajo delavci industrije C.K.D. svoj počitniški dom. Obakrat so pevci izvajali polifonsko glasbo Gallusa, Vam Berchemata, Bacha, Brucknerja, Kodalyja in Distlerja. Češki poslušalci so bili številni in so z veseljem pozdravili goriške pevce, saj sta si Gorica in Praga v zelo prijateljskih kulturnih odnosih, kot se je že ponovno pokazalo. Zbor si je v prostem času ogledal Prago in njene znamenitosti kakor tudi Karlove Vary, ki so znano kopališče na Češkem. Kot znano vodi zbor sv. Ignacija prof. St. Jericijo. Zborovodju in pevcem naše čestitke za nastop na Češkem. Prof. Jericiju želimo ob začetku nove sezone, da bi s svojimi pevci dosegal še nove uspehe, prav tako pa, da bi tudi zbor »Ljubezni Bratru«, ki ga vodi z veliko poštrevnostjo, povedel do zmeraj večjih umetniških dosežkov. Povemo še, da je prof. Stanko Jericijo učitelj petja na slovenski enotni srednji šoli in na učiteljsku.

Nova številka »Emigranta«

Pred kratkim smo dobili v roke tretjo letošnjo številko »Emigranta«, ki ga v Svi. izdaja Društvo slovenskih izseljencev iz Beneške Slovenije. Odgovorni urednik Marko Petrig je skupaj z uredniškim odborom zbral zanimivo in pestro število aktualnih člankov, katerih poudarek je seveda predvsem na problemih izseljenstva. Številka je spet zadobila svoj pomen tudi zaradi tega, ker se je »Emigrant« ponovno vrnil v beneške roke. Poskus, da bi se namreč »Emigrant« tiskal v Trstu z bistvenim sodelovanjem tržaških časnika, ni uspel. Saj je logično, da more le beneški Slovenec sam, ki ga izseljenstvo ter revščina doma tako brez usmiljenja tepe, vedeti, kaj mora pisati o svojih problemih.

Spomenik internirancem

V Podlublju so preteklo nedeljo imeli slovesnost, ko so odkrili 31 plošč v spomin vsem slovenskim internirancem v nemških in italijanskih taboriščih. V Podlublju so namreč nacisti ustanovili podružnico zloglasnega lagerja v Mathausenu. V tem podlubljskem taborišču so bili internirani tudi številni Slovenci. Interniranci so v glavnem gradili ljubeljski predor. Nedeljske slovesnosti se je udeležilo do 5.000 bivših internirancev in partizanskih borcev. Kraj bivšega taborišča so lepo uredili, zasadili z drevjem in ogradili. V zid so vgradili 31 kamnitih plošč z imeni 31 taborišč, v katerih so med vojno trpeli slovenski interniranci. Kraj taborišča je viden s ceste na Ljubelj.

Prijetno gostovanje iz Ljubljane

Kot smo javili v zadnji številki našega lista, je prišlo na Primorsko gostovat Mestno gledališče iz Ljubljane. Na sporedu je imelo sodobno komedijo Francisa Webra »Pogodba«. O tej komediji piše L. Filipič: »Pogodba je čistokrvna in resnična ljudska komedija, polna vedrine, humorja in komike, tudi duhovitosti.« Vsi, ki smo predstavo videli, moramo pritrditi, da to odgovarja resnici. Zato je bilo pri predstavi dve uri prijetne zabave in smeja, kakor je prav za začetek nove dramske sezone. Med igralci velja posebej omeniti Zlatko Sugmana, ki je bil med vsemi igralci najbolj posrečena oseba. Tudi ostali igralci, ki jih je skupno šest, so bili dobri v svoji komiki, vendar najboljši je bil Zlatko Sugman.

Mestno gledališče ljubljansko je s Pogodbo nastopilo v župnijskih dvoranah v Števerjanu, Doberdolu in Standeržu ter pri Zlatem pajku v Gorici. Škoda, da niso ljudje v večjem številu prišli k tej lepi in prijetni komediji. Vsekakor želimo, da bi Ljubljanci še prišli k nam s podobnimi stvaritvami. Tržačani, ki imajo na sporedu Pogodbo ta teden, naj ne zamudijo lepe priložnosti.

M. B.

Srečanje na Kamenici v Slovenski Benečiji

Preteklo nedeljo so Benečani pripravili srečanje na velikem travniku »Kamenici« med Staro goro in Gornjim Trbilom. Zbralo se je res veliko ljudi, ki so jih pripekljali avtobusi in številni osebni avtomobili. Bil je to v resnici mednarodno srečanje, kot so opozarjali lepaki na raznih krajih. Slišal si slovensko, furlansko, italijansko in nemško govoreče ljudi.

Srečanje se je začelo s sv. mašo na prostem z berili v jezikih vseh navzočih. Lepo je uspelo to mašno bogoslužje, kjer so se čutili vsi bratje brez zapostavljanja. Po maši je bil na sporedu kulturni program. Nastopila sta zbor »Rečan« in »Briški oktet« in bi nastopili še drugi, toda začelo je močno deževati in naliv je udeležence pregnal.

Slovenskim Benečanom čestitamo k zamisli z voščilom, da bi vztrajali na začetni poti in vedno bolj ljubili svojo izredno lepo in pojočo govorico.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Nedelja: 9.20 Otroška matineja. 10.15 Poje Nedelja: 9.20 Otroška matineja. 10.15 Poje zbor »S. Kosovel« iz Ajdovščine. 12.30 Mestece Peyton. 18.05 Precep - ital. film. 21.05 Festival športnih in turističnih filmov v Kranju.

Ponedeljek: 17.45 Medvedek na obisku. 18.30 Kremenčkovi. 19.00 Sahovska olimpiada. 20.35 Žena in otrok - drama. 21.25 Kulturne diagonale.

Torek: 17.50 Zlata goska. 18.30 Od zore do mraka. 19.05 Prvine likovnega ustvarjanja. 19.25 Odkritje televizije. 20.35 Pajkova taktika - ital. film.

Sreda: 17.50 Vitez Vihar. 18.30 Jazz na ekranu. 19.05 Na sedmi stezi. 20.35 RTV konferenca. 21.35 Goldoni-Rupel: Primorske zdrahe - II. del.

Četrtek: 17.45 Danes sem astronaut. 18.30 Vsi vlaki sveta. 19.00 Mestece Peyton. 20.35 Četrtekovi razgledi. 21.35 Vidocq.

Petek: 17.50 Veseli tobogan: Volparija. 18.30 Naši operni pevci: Ladko Korošec. 19.10 Sodobniki: Mira Mihelič. 20.35 Z dušo in telesom - ameriški film.

Sobota: 17.50 Po domače z ansamblom Richyja Vadnala. 18.30 V deželi klobukov. 19.25 Na poti k zvezdam. 20.35 Zlati delfin - festival zabavne glasbe v Poreču.

ZORA PISČANC

Od Dunaja do Prage

Oddahnili smo se, ko je avtobus odbrzel dalje preko Slovaške proti Bratislavi. Povsod sama ravnina, požeta žitna polja so segala v nedogled, nato koruzna polja, ječmenova, polja ovsa, same žitarice, drugoga pa nič razen obsežnih polj sladkorne pese. Nikjer povrtnine, nikjer rož, hiše v zemljo zarite, prašne, brez ometa, razdrpane kot stare bajte, v katerih pri nas nihče ne prebiva več. Mislili smo si: mesta bodo pač drugačna. Tu prebivajo le revni ljudje.

V BRATISLAVI - PRESTOLNICI SLOVASKE

Bratislava leži ob Donavi prav v kolenu, ki ga reka naredi, da se izogne Malim Karpatom, ki smo jih videli v daljavi. Šteje 350.000 prebivalcev. Važna je zaradi industrije. Tu se nahaja velika tovarna čevljev Bata, ki svoje izdelke pošilja tudi v tujino. Vodnik, ki se je predstavil za Mar-

tina Medveda, nam je povedal, da je Slovaška od leta 1968 dalje avtonomna republika v federaciji s Češko. Kakšna naj bi bila ta avtonomija, pa nismo mogli razumeti. Tudi tu je vse podzdržljivo. Vodič nas je peljal na vrh hriba, kjer stoji lep spomenik ruskim »osvoboditeljem«. Tu je šest velikih zelenih polj in v vsakem polju počiva 1.000 sovjetskih vojakov, ki so padli v bojih za osvoboditev mesta 4. aprila 1945. Spomenik, ki se imenuje Slavin, je res nekaj veličastnega. Obelisk na vrhu je visok 47 metrov.

Prav takrat, ko smo se mudili na vrhu hriba, je privozila za nami vrsta črnih limuzin. Pri spomeniku jih je že čakala vojaška godba, ki je zaigrala vojaške koračnice. Povedali so nam, da je to madžarska delegacija. Pozneje smo jo spet srečali v hotelu Carlton spodaj v mestu.

Ogledali smo si še grad na vzpetini nad mestom. Kakor na poti do spomenika, tako so tudi ob poti na grad stale vile nekdanjih velikašev. Sedaj so zapuščene, obrabljene z grmovjem in travo, kakor da bi v njih nihče ne prebival. Vse so seveda podržavljene.

Bratislava je bila že nekaj dolgo trgovsko križišče in rimska vojaška postojanka. Ob preseljevanju narodov je večkrat menjala gospodarja, dokler je niso v 6. stol. po Kr. zasedli Slovani in tam tudi ostali. Slovaška je bila takrat del velikomoravske države. Leta 1241 so Tatari mesto skoro docela uničili, a je zopet vstalo iz razvalin in prišlo pod oblast Mađarov. Ogrski kralj Matija Korvin, naš legendarni kralj Matjaž, je leta 1467 ustanovil v Bratislavi prvo univerzo. Pozneje, ko so Turki zasedli velik del Mađarske, je bil tu sedež ogrskega parlamenta in mesto kjer so kronali mađarske kralje. Tik pod gradom stoji cerkev sv. Martina, ki so jo začeli graditi v 13., dokončali pa še v 15. stoletju. V tej cerkvi je bilo kronanih deset ogrskih kraljev.

Trdnjavo nad mestom so v zadnjih letih obnovili, tako da je privlačna točka za turiste. Vodič nam je pravil, da je v gradu vodnjak, ki sega do same Donave, ki teče ob podnožju hriba. Tudi predor so vrtali v času Turkov, ki da je vodil od dunajskega Schönbrunn, kar pa je malo verjetno, ker je vmes Donava. Ob gradu so

še vidni ostanki bazilike iz 12. stoletja.

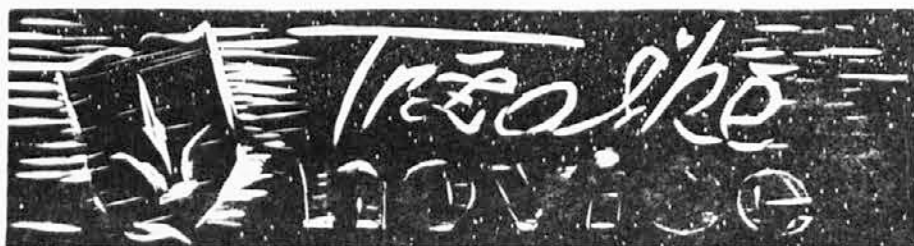
Mesto samo je precej zanemarjeno. Po vsej Češkoslovaški so na oknih samo šipe, brez polken; zato ni čuda, če jih je mnogo pobitih, kar vzbuja pri turistih dokaj žalosten vtis. Po vseh češkoslovaških mestih vozijo po ulicah silno zanemarjeni in umazani tramvaji; prav tako so tudi prebivalci slabo oblečeni, zaprti, žalostni. Pozornost so vzbujali zlasti starejši moški, ko so z resnimi obrazi opazovali naš avtobus. Kaj so premišljevali v svojih srcih, sem si lahko mislila. Jugoslavija je zanje obljubljena dežela, kjer vlada Tito; ta je pravi mož, ki se je uprl Stalinu in ni dopustil, da bi Jugoslavija postala sovjetska kolonija. Tako mislijo Čehi in Slovaki o Jugoslaviji.

Moral bi obiskati tudi Nitro, a čas, ki smo ga izgubili na meji, nam je to preprečil. Naj povem le, da so leta 1933 Slovaki v Nitri slovesno obhajali tisočletnico prve cerkve na Slovaškem, ki jo je zgradil knez Pribina. Slovaki so tudi vedno hrepeli po lastni državi. To se jim je tudi posrečilo 12. marca 1939, ko so Nemci zasedli Češko. A s propadom Hitlerja so

tudi oni izgubili svojo državo. Oblastniki v Pragi so se maščevali in njihovega nekronanega kralja msgr. Hlinka, kot kolaboracionista obesili. Sedaj delijo z ostalimi Čehi isto usodo, vendar imajo kljub temu kulturno avtonomijo.

Na Slovaškem so nam povedali zgodbo o nekem duhovniku, ki deluje tam že dve leti. Kot mlad fant se je odločil za duhovništvo, zato je skušal zbežati čez mejo, da bi dosegel Rim in tam končal bogoslovne študije. Beg se mu je ponesrečil. Prijeli so ga in obsodili na deset let ječe. Osem let je preživel na prisilnem delu v rudnikih, dve leti v zaporu. Obvezno je bilo učenje ruščine, on pa se je dobro naučil še italijanščine. Ko je nastopila Dubčкова praška pomlad, je lahko odšel v Rim, dokončal bogoslovne študije in v katakombah sv. Kalista daroval svojo prvo sveto mašo. Vrnil se je med svoje ljudstvo, kjer neustrašeno in z vso gorečnostjo deluje, hvaležen Bogu, da ga je po tolikih preizkušnjah izbral za svojega mazičenca. Svetal zgled vsej današnji mladini!

(Se nadaljuje)

Poklonili so se bazoviškim žrtvam

Slovenska skupnost se je 6. septembra poklonila spominu bazoviških žrtv, ki so pred 42 leti darovali svoja mlada življenja na oltar slovenstva in naše pravičnejše bodočnosti. Za slovensko skupnost sta pred spomenik na bazoviški gmajni položila venec predsednik dr. Harej in član izvršnega odbora dr. Dolhar. Prisotni so se z enominutnim molkom poklonili tudi trpljenju decembra lani umrlega Alojza Spangheja, ki ga je fašistično sodišče obsodilo na 30 let zapora. Vse to trpljenje nas mora nenehno spominjati in opominjati, na veličino dobrih kot so svoboda, demokratičnost, narodna strpnost in sožitje med narodi. Za vse te ideale so pred 42 leti padli pod svinčenkami štirje slovenski fantje. Njih žrtev nam je še danes vedno živa. Žal pa se človeštvo ni naučilo veliko od takih žrtv in trpljenja, zato moramo še danes nemočni opazovati, kako se val terorja in neusmiljenega nasilja širi pri nas in po vsem svetu.

Po spominski svečanosti pred spomenikom je bila v župni cerkvi v Bazovici maša, katere se je udeležilo veliko ljudi. Bazoviških žrtv se je v izbranih besedah spomnil v pridigi domači župnik msgr. Živic.

Marijanišče na Opčinah

Solska vrata se bodo kmalu odprla za novo šolsko leto. Nekateri starši so zaradi razmer ali zaposlenosti v skrbeh za svoje sinove, kdo bo zanje skrbel, jih vzgajal in jim pomagal pri učenju v bodočem šolskem letu.

Marijanišče, slovenski katoliški vzgojni zavod, ki ga vodijo slovenski salezijanci, ima še nekaj prostih mest za osnovno in srednjo šolo (ki stoji zraven zavoda), pa tudi sobice z dvema posteljama za tiste, ki obiskujejo višje šole v Trstu.

V zavodu dobiva mladina vso potrebno pomoč pri učenju in vsestransko vzgojo. Na prostornih športnih igriščih imajo na razpolago vsakovrstne igre — ob deževnem vremenu pa namizni tenis, biljarde in druge igre.

Glavna skrb pa je in ostane učenje. Najlepše priporočilo, da pošljete svojega sina v Marijanišče, je to, da so tudi letos vsi gojenci uspešno zaključili šolsko leto.

Največja dota in premoženje, ki ga morejo dati starši svojim otrokom, je dobra vzgoja, da postanejo pošteni in koristni člani človeške družbe.

Za informacije pišite na: Marijanišče, Opčine (TS) ali telefonirajte na 211113.

Vodstvo zavoda

Občni zbor Slovenske skupnosti bo 8. oktobra

Svojo zadnjo sejo, ki je bila 7. septembra, je izvršni odbor Slov. skupnosti v glavnem posvetil problemom okrog tržaških upravnih volitev, ki so določene za 26. november. Z zadovoljstvom je Slov. skupnost sprejela vest o dokončnem datumu volitev, saj so bile te že večkrat odložene.

Da bi volitve čim bolj pripravil, je izvršni odbor sklenil sklicati — v duhu smernic, ki mu jih je pred časom dal svet — občni zbor svojih članov in somišljenikov. Občni zbor, ki bo 8. oktobra letos bo moral pripraviti program za bodoče tržaške občinske volitve in obnoviti organe.

Na Tržaškem so v veljavi nove prepustnice

S 1. septembrom so na Tržaškem začele veljati nove prepustnice v okviru videmskega sporazuma. Kot po starem je mogoče neomejeno številno potovanje za 72-urno bivanje na sosednjem obmejnem področju

ne upoštevajoč dan prihoda in izhoda. Novost predstavlja ostrejša kontrola uvoza prehrabmenih izdelkov brez carinjenja. Nove knjižice imajo kot dodatek 48 strani. Vsaka se nanaša na en mesec v letu in ima po štiri odrezke. Kot pojasnjuje besedilo na prepustnici, ima vsak lastnik prepustnice štiri potovanja za neocarineni uvoz predvidenega blaga mesečno. Ob vsakem uvozu bodo carinski organi odrgali po en odrezek. Ukrep skuša predvsem omejiti uvoz nekaterih prehrabmenih izdelkov, v glavnem mesa. Po predpisih ne bi mogel nihče uvoziti več kot 2 kg svežega mesa na mesec. Če bo posameznik imel celotno mesečno količino pri enem samem prehodu, mu bo carinik na meji vzel vse štiri odrezke za zadevni mesec. Od 1. septembra dalje odgovorni uradi v Trstu ne podaljšujejo starih prepustnic, temveč izstavijo nove knjižice.

Poleg že omenjene količine mesa lahko lastniki prepustnic uvozijo vsakih 15 dni naslednje količine hrane: 12 kg zelenjave in povrtnine, 1 kg prekajenega ali osušenega mesa, 2 kg sira, 4 litre vina in 15 jajc. Še nadalje pa je prepovedan uvoz kave, sladkorja, surovega masla in žganih pijač.

Nove prepustnice so uvedli za sedaj samo na Tržaškem.

Slovenska glasbena šola na Tržaškem

Zadnja leta se je med mladino povečalo zanimanje za glasbo. Mnogi starši želijo omogočiti svojim otrokom učenje kakega instrumenta. Iz te potrebe so začele delovati razne glasbene šole, zlasti v tržaški okolici. Prvo glasbeno šolo so ustanovili v Slomškovem domu v Bazovici, ki se je v teh letih močno uveljavila. Ima vedno okoli 30 gojencev. Nato so ustanovili glasbeno šolo v Finžgarjevem domu na Opčinah, v Župnijskem domu v Sv. Križu, v Krekovem domu v Borštu, v Marijinem domu v Rojanu, v Župnijskem domu v Mačkoljah, v Mladinskem domu v Boljuncu in v Baragovem domu v Ricmanjih.

Dosedanji uspehi so lepi. Pri zaključnih nastopih posameznih šol ob koncu šolskega leta žanjejo učenci toplo odobravanje pri številnih ljubiteljih glasbe. Štiri glasbene šole že imajo svoj ansambel — v

SLOVENSKA GLASBENA ŠOLA

Na vseh podružnicah se je začelo vpisovanje za novo šolsko leto in sicer:

- Sv. Križ: v Župnijskem domu
- Opčine: v Finžgarjevem domu
- Bazovica: v Slomškovem domu
- Ricmanje: v Baragovem domu
- Boršt: v Krekovem domu
- Boljunc: v Mladinskem domu
- Mačkolje: v Župnijskem domu
- Rojan: v Marijinem domu

Bazovici, Opčinah, Borštu in Boljuncu ter nastopajo ob raznih prireditvah doma in drugod. Posebno je opaženo sodelovanje glasbenih šol na vsakoletni prireditvi »Pesem mladim« v Kulturnem domu.

Vse zgoraj naštetih glasbene šole so se lani povežale v Slovensko glasbeno šolo. Tako bo postalo delovanje posameznih župnijskih glasbenih šol bolj enotno.

Zakaj se župnijske skupnosti zanimajo za glasbene šole? Ker vidijo v njih dobro sredstvo, da mladina koristno izrabljuje svoj prosti čas. Znanje kakega instrumenta je vedno koristno, ker nudi razvedrilo posameznikom in skupnosti. Glasba človeka duhovno plemeniti. Pa tudi naše krajevne kulturne prireditve postanejo bolj privlačne, če pri njih nastopa mladina z glasbenimi točkami in petjem.

Začelo se je vpisovanje v župnijske glasbene šole za novo šolsko leto. Toplo priporočamo vpis v krajevno glasbeno šolo.

Z. S.

Stop odstranjevanju avtomobilov

V nekaterih mestih, med temi je tudi Trst, mestna policija rada odstranjuje avtomobile, ki so parkirani na prepovedanem prostoru. V takem primeru pride policijski avto s posebnim žerjavom, priveže avto in ga odpelje. Lastnik avtomobila mora potem plačati globo zaradi parkiranja na prepovedanem kraju in pa stroške za odvoz avta.

V Trstu se je zgodilo nekaj podobnega advokatu Armandu Fastiju. Ta je parkiral za kratek čas na prostoru, kjer se ustavlja avtobus. Policija je prišla in odpeljala avto. Advokat je plačal globo, toda potem je vložil pritožbo, češ da cestni zakon predvideva odvoz avtomobila samo v primeru da hudo ovira promet. V njegovem primeru pa da tega ni bilo. Sodnik je dal prav advokatu.

Policija ne bo smela kratko malo odstranjevati avtomobilov, temveč bo morala prej presoditi ali res ovirajo promet.

Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 R. Bednarik: Moja srečanja. 19.20 Revija zborovskega petja. 20.35 »Gospa in njeni psi«. Radijska kriminalka.

ZA KMETOVALCE

Prijavite škodo, ki jo je povzročila divjačina

V jesenskem času, ko zori grozdje, sadje in drugi pridelki, se dogaja, da dela divjačina marsikje občutno škodo. Letos je začel veljati zakon, po katerem je možno zahtevati odškodnino. V ta namen je važno, da prijavite škodo čimprej ali najkasneje v desetih dneh, ko ste jo opazili. Prijave sprejema Zveza neposrednih obdelovalcev v Trstu, ul. Roma 20, vsak delavnik v uradnih urah 9-13 in 16-19 razen ob sobotah ali pa nas kličete na 38100 ter se posvetujete s strokovnjakom.

Pripravimo klet za novo vino

Trgatev je blizu. Če smo doslej pazili na trte in jih varovali boleznim, moramo sedaj z vso skrbjo pripraviti klet in vinske posode. Zato bo koristno, da se spominimo na najvažnejša opravila. Klet mora biti čista. Stene pobelimo z apnenim mlekom. Če se je razvila plesen, dodajmo pol kg modre galice na 10 litrov vode. Tla, ki morajo biti betonirana, operemo z vodo. Zanemarjeno klet zveplajmo tako, da zažemo 1 kg žvepla na 100 kub. metrov prostornine. Prej še klet očistimo, iznesemo vse železne predmete, prižgemo žveplo in zapremo prostor za 24 ur. Pravočasno si nabavimo dva toplomera; enega obesimo v klet, drugega pa zunaj v senci. Termometra nam bosta povedala, kako bomo zračili klet, da vzdržujemo pravilno temperaturo za vrenje mošta in zorenje vina.

Pismo sv. očeta kardinalu Pomi

Ob evharističnem kongresu, ki je v Vidmu, je sv. oče Pavel VI. poslal posebno pismo kardinalu Pomi, ki bo njegov poslanec na kongresu. V tem pismu poudarja sv. oče pomen Evharistije, ki je središče in srce vsega življenja v Cerkvi.

Papež v Gorici

Ob obisku papeža Pavla VI. v Vidmu so se nekateri vprašali, zakaj ne pride tudi v Gorico. Zato ne, ker je njegov obisk uraden, namenjen kongresu in ne obisku naš edežele. Je pa že bil v Gorici neki drugi papež in to je bil Pij VI. Bilo je v dneh cesarja Jožefa II., ki je začel s svojimi znanimi reformami. Te so občutno prizadele tudi Cerkev v svobodi njenega poslanstva. Saj so »jožefinske reforme«, kot jim pravimo, segale v samo notranje življenje Cerkve, kot je imenovanje škofov, ustanavljanje škofij in določanje njihovih nedej, pouk bogoslovcev in njihova vzgoja, ukinjanje samostanov in zapiranje cerkva in božjih poti in podobno. Vse to in drugo je hotel Jožef II. urejati po svoji glavi. Nič niso pomagali protesti Sv. sedeža, cesar je šel po tvoji poti. Tedaj je v svoji vnemi za blagor Cerkve menil Pij VI., da bo morda njegov osebni obisk pri cesarju na Dunaju pomagal, da bo cesar odstopil od svojega vmešavanja v zadeve Cerkve. Zaradi tega se je podal na dolgo pot iz Rima na Dunaj, da se sreča s cesarjem. Potoval je kot vsi drugi takrat s kočijo in konji. Na tem potu je prišel tudi v Gorico. Bilo je to 14. marca 1782. Tu v Gorici je prenočil in sicer v palači grofov Lantierjev na starem trgu, danes trg sv. Antona. Sedanji gospodarji in tudi prejšnji so radi kazali sobo, kjer je Pij VI. spal. Tudi poseben napis nad vrati v palači prča, da se je tam ustavljal papež Pij VI. Naslednji dan je sv. oče obiskal še stolnico in nato nadaljeval pot proti Dunaju, seveda zaman, ker Jožef II. ni odstopil od svojih namenov, da podredi Cerkve državi.

Dva nova mašnika za goriško Cerkev

V nedeljo 3. septembra je nadškof msgr. Cocolin posvetil v oglejski baziški dva nova mašnika; eden je iz Gradiške ob Soči, drugi pa iz San Lorenza pri Moši. Imenujeta se Paolo Bonetti in Dario Franco. Posvečenju, ki je bilo popoldne, je prisostvovalo veliko število vernikov, posebno iz župnij obbeh novomašnikov, in tudi lepo število duhovnikov-sokratov. Bili so navzoči tudi predstojniki semenišč iz Trsta in Vidma, kjer sta oba nova mašnika študirala. Gospod nadškof je med mašo imel daljši nagovor, v katerem je prikazal bistvo in posebnost mašniškega poklica.

Obema novomašnikoma tudi naše čestitke za uspešno delo v Gospodovem vinogradu, saj sta že oba določena, da bosta šla za kaplana v Staranzano.

Štandrež

V soboto sta se v naši cerkvi poročila občinski odbornik dr. Damjan Paulin in učiteljica Majda Zavadlav. Oba sta vneta kulturna delavca, zato jima Zveza slovenske katoliške prosvete in vsa v njej vključena društva iskreno čestitajo na novi življenjski poti.

Popravni izpiti na slovenskih šolah v Gorici

Nižja srednja šola. - Cez I. razred so izdelali: Colja Ivan, Durli Klavdij, Lakovic Silvan, Mozetic Klavdij, Sosol Franko, Marchi Ladislav, Devetak Rudolf, Marusič Robert, Pahor Edvin, Predan Klavdij, Rijavec Peter, Skorjanc Marko, Terpin Alojz, Leghissa Valter, Vatovaz Valter, Zotti Rudolf, Gergolet Tacijana, Gerion Franka, Lavrencic Irena, Markocic Damijana, Michelussi Ana, Oblak Nives, Perse Tacijana, Vizintin Klavdija. - Cez II. razred: Cej Robert, Pintar David, Cernic Kazimir, Ladic Silvan, Pisk Aleksander, Ursic Aleksander, Komjanc Pija, Paulin Nadja, Peric Livija, Komjanc Damijana, Stanic Patricia.

Na klasični gimnaziji-liceju so bili rezultati sledeči: 4. gimnazija, en dijak odsoten; 5. gimnazija: izdelali so: Damijan Klanjšček, Patricia Piccione, Marta Renner; 2. licej: izdelala Marija Ana Srebernič.

Na učiteljsku se ena dijakinja ni javila k izpitu za I. razred, dva sta bila zavrnjena.

Na trgovski šoli je bila ena dijakinja v prvem razredu odsotna, v drugem pa so izdelali: Gracijela Hladnik, Klara Humar, Elizabeta Komjanc in Marina Pahor.

Podgora

Tudi letos smo Podgorci organizirali romanje na Sv. Višarje, ki je bilo združeno z izletom. Proti vsakemu pričakovanju smo imeli na Višarjah lepo vreme. Ker je šel z nami naš g. župnik, je bila služba božja v Marijinem svetišču še bolj domača in prijetna. Med mašo je ubrano prepeval naš pevski zbor in tako pomagal dvigniti veselo razpoloženje in notranje zadovoljstvo, ki tako zelo pride do izraza v tej Marijini cerkvi.

Po kosilu in zadnjem pozdravu Mariji nas je avtobus peljal do Belopeških jezer. Tu je naš mlajši rod zasedel čolne, križaril po vodni gladini in si z glasno pesmijo dajal duška, da je res »odnevalo od gore«.

Na povratku nas je sicer spremljal dež, ki je pa prenehal padati, ko smo se preko Predela približali strugi Koritnice med Logom in Bovcem. Tako so si naši izletniki mogli ogledati še trdnjavo in globoko zaseko Koritnice, ki bobni v prepadu.

Ustavili smo se še v Bovcu in Kobaridu ter se okrog 22. ure vrnili v domačo vas, veseli skoro celodnevnega lepega vremena, hvaležni Mariji za varstvo in z dobrim namenom, da prihodnje leto zopet priredimo podobno romanje-izlet, ki naj nas povezuje in druži v farnem občestvu v okviru naših tradicij.

DAROVI

Za svetoivanski Marijin dom v Trstu: družina Zerjal v spomin pok. Marije Zupančič 2.000; v isti namen Sandro Zerjal 5.000 lir.

Za Mladinski dom »Boljunc«: namesto cvetja na grob matere oz. stare matere Marije Maver družina Dorč Maver 10.000, družina Dussi trž Walter Maver 8.000, družina Valenti 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Melanija Gergolet 5.000; N. N. iz ZDA v blag spomin pok. dr. Miha Kreka in pok. škofa dr. Gregorija Rožmana 500.000; družina Cotič 20.000; Darko Živec 10.000; Klementina Ušaj 40.000; Hela Komel namesto cvetja na grob pok. Nadej Prinčič 2.000; Ida Mozetič v isti namen 5.000; zbor Rupa-Peč in združene moči obbeh vasi darujejo izkupiček kulturne prireditve na Peči 136.500 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: družina Gulič, Ricmanje, ob blagoslovitvi nove hiše 5.000; Regina Saver, Ricmanje, ob romanju v Novo Štifo 7.000; dobrotnica iz Rojana 10.000; dobrotnica z Opčin 10.000; Lija Stopar, Trst, 2.000; Vera Turk, Trst, 10.000; Kristina Grgič, Opčine, 7.000; dobrotniki iz tujine v zahvalo sv. Jožefu 140.000; Marijina družba iz Rojana 50.000.

Za cerkev sv. Jožefa v Ricmanjih: družina Zafran, Ricmanje, ob pogrebu očeta Ivana 5.000; Avguštin Dobrila, Pulje ob poroki vnukinje 10.000; Mario Kosmač, Pulje, od poroki sestrice Dine Dobrila 5.000 lir.

Za Alojzijevešče: Katarina Zgaga, Bocen, 5.000; M. Orel v spomin pok. Rože Čučat 5.000 lir.

Za Marijanišče: Ljuba Križmančič v spomin na pok. moža 2.000 lir.

Za sklad Katol. glasa: N. N. v spomin Marije Zupančič ob 30. dnevu njene smrti 10.000 lir.

V spomin pok. Marije Zupančič darujejo Marta, Darko in Zinka po 5.000 lir za tlakovanje barkovljanske cerkve, za katoliški tisk in za Marijin dom pri Sv. Ivanu.

Za misijonarja Štanta na Madagaskarju: F. V., Gorica, 10.000 lir.

Za cerkev v Bogdancih: M. R., Gorica, 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Na povabilo SSG v Trstu bo gostovalo Mestno gledališče iz Ljubljane s komedijo v dveh dejanjih

Francis Weber

POGODBA

Režija Janez Vrhunc

V petek 14. t. m. ob 21. uri v kino dvorani v Šklednju.

V petek 15. t. m. ob 21. uri v Kulturnem domu v Trstu.

V soboto 16. t. m. ob 21. uri v kino dvorani v Bazovici.

V nedeljo 17. t. m. ob 17. uri v Prosvetnem domu na Opčinah.

Za predstavo v Kulturnem domu imajo abonenti SSG 50 % popusta.